

Voici deux discours de l'Académicien, Premier Ministre et ancien Ministre, Xénophon Zolotas (26 Mars 1904 – 10 Juin 2004), qui utilisa aussi bien dans son discours en anglais que celui en français l'astuce de n'utiliser que des termes d'origine grecque présents dans ces deux langues afin d'être compris par tous les invités. Le résultat est surprenant.

En anglais

Kyrie, it is Zeus' anathema on our epoch (for the dynamism of our economies) and the heresy of our economic method and policies that we should agonize the Skylla of nomismatic plethora and the Charybdis of economic anaemia. It is not my idiosyncrasy to be ironic or sarcastic but my diagnosis would be that politicians are rather cryptoplethorists. Although they emphatically stigmatize nomismatic plethora, they energize it through their tactics and practices. Our policies should be based more on economic and less on political criteria. Our gnomon has to be a metron between economic, strategic and philanthropic scopes. Political magic has always been anti-economic. In an epoch characterized by monopolies, oligopolies, monopolistic antagonism and polymorphous inelasticities, our policies have to be more orthological, but this should not be metamorphosed into plethorophobia, which is endemic among academic economists. Nomismatic symmetry should not antagonize economic acme. A greater harmonization between the practices of the economic and nomismatic archons is basic. Parallel to this, we have to synchronize and harmonize more and more our economic and nomismatic policies panethnically. These scopes are more practicable now, when the prognostics of the political and economic barometer are halcyonic. The history of our didimus organization on this sphere has been didactic and their gnostic practices will always be a tonic to the polyonymous and idiomorphous ethnical economies. The genesis of the programmed organization will dynamize these policies. Therefore, I sympathize, although not without criticism one or two themes with the apostles and the hierarchy of our organs in their zeal to program orthodox economic and nomismatic policies, although I have some logomachy with them. I apologize for having tyrannized you with my Hellenic phraseology. In my epilogue, I emphasize my eulogy to the philoxenous aytochtons of this cosmopolitan metropolis and my encomium to you, Kyrie stenographers.

Traduction en grec

[Κύριοι, είναι "Διός ανάθεμα" στην εποχή μας και αίρεση της οικονομικής μας μεθόδου και της οικονομικής μας πολιτικής το ότι θα φέρναμε σε αγωνία την Σκύλλα του νομισματικού πληθωρισμού και τη Χάρυβδη της οικονομικής μας αναιμίας. Δεν είναι στην ιδιοσυγκρασία μου να είμαι ειρωνικός ή σαρκαστικός αλλά η διάγνωσή μου θα ήταν ότι οι πολιτικοί είναι μάλλον κρυπτοπληθωριστές. Αν και με έμφαση στιγματίζουν τον νομισματικό πληθωρισμό, τον ενεργοποιούν μέσω της τακτικής τους και των πρακτικών τους. Η πολιτική μας θα έπρεπε να βασίζεται περισσότερο σε οικονομικά και λιγότερο σε πολιτικά κριτήρια. Γνώμων μας πρέπει να είναι ένα μέτρο μεταξύ οικονομικής, στρατηγικής και φιλανθρωπικής σκοπιάς. Σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από μονοπώλια, ολιγοπώλια, μονοπωλιακό ανταγωνισμό και πολύμορφες ανελαστικότητες, οι πολιτικές μας πρέπει να είναι πιο ορθολογιστικές, αλλά αυτό δεν θα έπρεπε να μεταμορφώνεται σε πληθωροφοβία, η οποία είναι ενδημική στους ακαδημαϊκούς οικονομολόγους. Η νομισματική συμμετρία δεν θα έπρεπε να ανταγωνίζεται την οικονομική ακμή. Μια μεγαλύτερη εναρμόνιση μεταξύ των πρακτικών των οικονομικών και νομισματικών αρχόντων είναι βασική. Παράλληλα με αυτό, πρέπει να εκσυγχρονίσουμε και να εναρμονίσουμε όλο και περισσότερο τις οικονομικές και νομισματικές μας πρακτικές πανεθνικώς. Αυτές οι θεωρήσεις είναι πιο

εφαρμόσιμες τώρα, που τα προγνωστικά του πολιτικού και οικονομικού βαρομέτρου είναι χάλκινα. Η ιστορία της δίδυμης οργάνωσης σε αυτήν την σφαίρα είναι διδακτική και οι γνωστικές τους εφαρμογές θα είναι πάντα ένα τονωτικό στις πολυώνυμες και ιδιόμορφες εθνικές οικονομίες. Η γένεση μιας προγραμματισμένης οργάνωσης θα ενισχύσει αυτές τις πολιτικές. Γι' αυτόν το λόγο αντιμετωπίζω με συμπάθεια, αλλά όχι χωρίς κριτική διάθεση, ένα ή δύο θέματα με τους αποστόλους της ιεραρχίας των οργάνων μας στον ζήλο τους να προγραμματίσουν ορθόδοξες οικονομικές και νομισματικές πολιτικές. Απολογούμαι που σας τυράννησα με την ελληνική μου φρασεολογία. Στον επίλογό μου δίνω έμφαση στην ευλογία μου, προς τους φιλόξενους αυτόχθονες αυτής της κοσμοπολίτικης μητρόπολης καθώς και το εγκώμιό μου προς εσάς, κύριοι στενογράφοι.] Στο παρελθόν, ο Ξ. Ζολώτας είχε εκφωνήσει και έναν ελληνο-γαλλικό λόγο. Ευκαιρία να μάθουμε και λίγα γαλικούλια!

L'autre discours en français utilisant la même astuce.

Le Dédale Sychrome Du Cosmos Politique

Kyrié, Sans apostropher ma rhétorique dans l'emphase et la pléthore, j'analyserai elliptiquement, sans nul gallicisme, le dédale synchrone du cosmos politique caractérisé par des syndromes de crise paralysant l'organisation systématique de notre économie. Nous sommes périodiquement sceptiques et neurasthéniques devant ces paroxysmes périphrastiques, cette boulimie des démagogues, ces hyperboles, ces paradoxes hypocrites et cyniques qui symbolisent une démocratie anachronique et chaotique. Les phénomènes fantastiques qu'on nous prophétise pour l'époque astronomique détrôneront les programmes rachitiques, hybrides et sporadiques de notre cycle atomique. Seule une panacée authentique et draconienne métamorphosera cette agonie prodrome de l'apocalypse et une genèse homologue du Phénix. Les économistes technocrates seront les stratèges d'un théâtre polémique et dynamique et non les prosélytes du marasme. Autochtones helléniques, dans une apologie cathartique, psalmodions les théorèmes de la démocratie thésaurisante et héroïque, soyons allergiques aux parasites allogènes dont les sophismes trop hyalins n'ont qu'une pseudodialectique. En épilogue a ces agapes, mon amphore a l'apogée, je prophétise toute euphorie et apothéose a Monsieur Giscard d'Estaing, prototype enthousiasmant de la néo-orthodoxie économique et symbole de la palingénésie de son ethnie gallique.

Voici le même discours traduit en espagnol par Dino (Modérateur sur Projet Homère)

Kirie, sin apostrofar mi retórica en el énfasis y la plétora, analizaré elípticamente, sin galicismo alguno, el síncrono dédalo del cosmos político caracterizado por los síndromes de crisis que paralizan la organización sistemática de nuestra economía. Periódicamente, estamos escépticos y neurasténicos ante los paroxismos parafrásticos, esta bulimia de los demagogos, esta hipérbola, estas paradojas hipócritas y cínicas que simbolizan una democracia anacrónica y caótica. Los fenómenos fantásticos que nos profetizan para la época astronómica destronarán los programas raquíuticos, híbridos y esporádicos de nuestro ciclo anatómico. Tan solo una panacea autentica y draconiana metamorfoseará esta agonía, pródroma del apocalipsis y un génesis homólogo al del Fénix. Los economistas tecnocratas serán los estrategas de un teatro polémico y dinámico, y no los prosélitos del marasmo. Helenos autóctonos, en una apología catártica, salmodiemos los teoremas de la democracia tesaurizante y heroica, seamos alérgicos a los parásitos halógenos cuyos sofismas, demasiado hialinos no tienen sino una pseudodialectica. Como epílogo a estos ágapes, con mi ánfora al apogeo, profetizo toda euforia y apoteosis, al Sr. Giscard d'Estaing, entusiasmante prototipo de la neo-ortodoxia económica y símbolo de la palingenesia de su etnia gálica.

Voici le même discours traduit également en portugais par Dino (Modérateur sur Projet Homère)

Kirie, sem apostrofar a minha retórica num ênfase e numa plétora, analisarei elípticamente, sem nenhum galicismo, o síncrono dédalo do cosmos político caracterizado pelos síndromes de crises que paralisam a organização sistemática de nossa economia. Periodicamente, estamos escépticos e neurastênicos perante os paroxismos parafraseados, essa bulimia dos demagogos, essa hipérbole, esses paradoxos hipócritas e cínicos que simbolizam uma democracia anacrônica e caótica. Os fenômenos fantásticos que nos profetizam para uma época astronômica, destronarão os programas raquiticos, híbridos e esporádicos do nosso ciclo anatômico. Somente uma panacéia autêntica e draconiana metamorfoseara essa agonia, prodroma do apocalipse e dum gênese homologa ao do Fenix. Os economistas tecnocratas serão o estrategas dum teatro polêmico e dinâmico, e não os prosélitos do marasmo. Helênicos autóctonos, numa apologia catarsica, salmodiamos os teoremas da democracia tesourizante e heróica, sejamos alérgicos aos parasitas alogenos cujos sofismas, hialinos demais, não tem se não uma pseudo- dialética. Como epílogo a esses ágapes, com a minha ânfora no seu apogeu, profetizo toda euforia e apoteose, ao Sr Giscard d'Estaing, entusiasmante prototipo da neo-ortodoxia econômica e símbolo da palingenesia de sua etnia gálica.